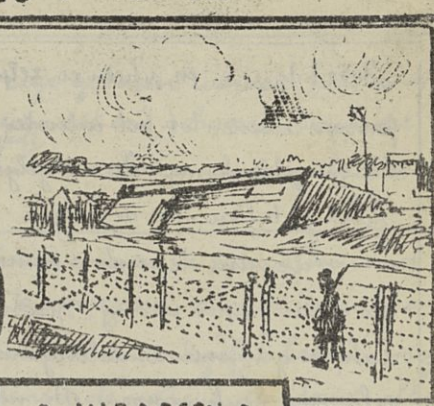

DE KAMPBODE

ADMINISTRATIE
KAMP VAN ZEIST

L. J. DELREZ.

DEROUX

LORENT

QUINTENS

VERBIST

ALLE DAGEN
VAN 9 TOT 11 U. IN
BARAQUE 25

VOOR ONZE VROUWEN

door D. Frans Paels

Het volgend artikel ontleenen wij aan "De Belgische Standaard" blad dat in de Pannet verschijnt waaraan D. Van de Perre en M. E. Belpaire twee bekende figuren uit onze Vlaamse wereld regelmatig meewerken. Het ontleende artikel is van Frans Paels. Hoogleraar aan de Gentse Hoogeschool.

Jongens, gij weet allen de dorpskerk of de oorlogskapelletjes staan. Wie onder u een sermooi wilt hooren, die gaat daar naartoe... Ik, ik heb een lieve vrouw en twee lieve kinderen, ik heb nooit goesting gehad om pater te worden, ik kan niet preken, ik wil niet preken; "preken is mijn regel niet... Maar wat ik wel graag doe, dat is, als Vlaamse jongens die het goed meessen, onder elkaar, eens spreken zoals wij vroeger denken, en het uitgeggen van der omweg.

Hij hebben allen de vrouwen lief en ieder van ons droomt van een vrouw of van een vrouwenbeeld. Hij zijn mannen, mannen... en menschen met verstand en hart en ziel. Hij hebben de vrouwen lief omdat wij mannen zijn en onze genegenheid voor de vrouwen, onze dienstwilligheid tegenover de vrouwen, bestaan zelfs daar waar van eigenlijke geslachtsdrift voor geronde menschen, geen sprake kan zijn. Onder de kindertjes zullen wij altijd de meisjes de liepste vinden. Hij zullen met meer bereidwilligheid en met meer voldoening een oudmoederke helpen dan een oude peke; dat is niet heel schoon, maar dat is zoo. Tegenover getrouwde vrouwen die wij voltrecht eerbiedigen en eulden wij niettemin zalante mannen zijn onze waakheid tegenover het vrouwelijk geslacht, zeggen sommigen, ik meen: het is onze genegenheid voor de vrouwen in 't algemeen omdat de vrouw ons altijd voorhaant als iemand die zwak is en het recht heeft op onze genegenheid en onzen steun.

Ieder van ons droomt van een vrouw of van een vrouwenbeeld dat hij bemint; dat zijn vrouw is of zijn vrouw zal worden. De vrouw is van natuurwege de gezellen van den man op de harde levensbaan; het stichten van eigen huis en heerd met deze geliefde gezellin is een der sterkste begeringen van den jongen man, een der krachtigste drijfveren woege en spofferen.

Waarom bestaat dit natuurgerechtigd gevoel van liefdegevoel van den man tegenover de vrouw?

Is het een drift die ons beheerscht en ons het geslachtsverkeer met alle vrouwen gebiedt? Of is het een gevoel van meesterschap over de zwakke vrouw die wij tot verkeer met ons willen verplichten?

Wat denken wij van makkers die omgaan met vrouwen die zich allemaal aanbieden?

Het zijn vulaards.

En wat van mannen die op de banen een vrouw overmeesteren en ontoreen? Het zijn lakaards.

Bij den mensch is er dus iets anders als het instinct dat het mannelijk dier tot verkeer brengt met het eerst ontwoette vrouwelijke dier.

Er is iets anders als de drift die het mannelijk dier op het vrouwelijk dier werpt met al zijn barsche kracht. De vrouwen zijn geen speelinge... lij die zijn.

Onze liefde gaat tot een vrouw die wij uitgehooren hebben of tot een vrouwenbeeld waaraan wij droomen. Wat ons leidt is een gevoel van genegenheid, van verkleefheid, van aanbidding voor een vrouw. Die liefde is dorstig naar wederkiefde, met naar heerschappij. Zij droomt niet van kracht en dwang op de vrouw uitgeoefend maar van bescherming der geliefde.

Haar innigst streven is het volledig uitsluitelijk bezit der vrouw met uit heerschachtig genot, maar om zich zelfs tegenover te kunnen geven zonder achterdocht en zonder paal of grens.

Daar en daar alleen is de jonge liefde, die alle op offering waardig is. Daarom hecht de man zich haagen prijs aan et maagd zijn van het meisje dat hij lief heeft of als vrouw nemen wil?

Waarom zijn bij de minste achterdocht van het meisje, hare vroegere en huidige betrekkingen met jonge liden de grootste kammernis van den man die zich aan haar wil geven? En waarom is daar de geringste tek een genadeslag voor alle geronde liefdegevoel?

Waar het volle vertrouwen niet luist, daar kan geen ware liefde duren. Sint dit volle vertrouwen te vallen en breekt een afgunst tegenover elkaar op, en blijft alles een wild dierlijk gevoel van jaloesche heersucht. 't Is al verloren wat geronde liefde schenken kan.

De geronde liefde is een streven tot wederrijdscheplichten. Mogen ij van een vrouw ruiverheid eischen wanneer ons in wille middens ontoreen? Mogen wij van een vrouw verlangen dat zij zich ten volle geef voor ons en ons al-

leen leeft, wanneer wij haar met het zelfde gunnen? En wanneer zij, Vlaamse vrouwen en meisjes grinds over de waterlakte met ganscher hart en riele met ons en voor ons leven, met ons en voor ons liden, wanneer zij niet een jaloesche eerrucht niets dulden dat de minste verdachtigheid rou kunnen opwekken over hun volten trouw aan den man, of aan den bruidegom of aan het beeld van den Vlaamschen jongen uit den Yzer; kom, ware het dan niet van onrechtwege en verraad zoo wij niet berield waren door den zelfden trouw aan het beeld der liddende Vlaamse vrouw; ware het niet een verraad welkdamng genot te roeken bij vrouwen, oorlogs kameraden, verraad van wege den jonking tegenover het beeld der liddende Vlaamse vrouw, subbel verraad van wege den gehuwden man, driedubbel verraad van wege den huisvader?

Waarom schenkt de geliefde aan haar bruidegom een ring zonder begin of einde, uit metaal dat niets kan aan tarten en dat nooit vergaat?

Waarom schenkt de man deren ring aan zijne bruid

LIEFDE EN SMART

Een hoorde ik aan de kamer van mijn hart
En heftig kloppen en, toen 'k open dee
Inste van ein bezoeker, zag ik twee
En 't kleed van d'een was wit, van d'ander zwart.

Ik vroeg: - Wie zijt gij? Bregt gij wel of wee?
En die in 't wit sprak: - Hei, wie stont mij tart
Mijn naam is Liefde, en de andere: - Ik ben Smart.
- Dan, welkom, Liefde, en gij, Smart, ga in vree.

En 'k wachtte en wyl de scheiding van dat paar
Doch Liefde wees me een snoer van diamant,
Dat heider gardels vasthank aan elkaar.
- Verstende tranen warmen deren band
Kies: Liefde en Smart of Eenzaamheid en Haat!
Een hoos ik Smart, die mij nu nooit verlaat.
Helene Lapuoth Swarth.

EEN MORGENWANDELING IN HET KAMP.

Nog was de barak in eene volledige dais
ternis gehuld toen ik reeds ontwaakte en inlag
ik wakend de droomvisioenen te overdenken die
mij den heeren nacht het hoofd hadden gemar
teld. In myne droomen zag ik de beeltenissen
van mijne bloedverwanten en vrienden, die in
het vaderland verblijven en liden onder den druk
des oorlogs, zij droegen den stempel van uitgesta
nen angst en gebrek, zij schenen mij hulp te
vragen die ik hun ook niet verleenen kan. Ik.

Droomde..... en scheen er zelfs genoeg in te schiep
pen mijn kersen tot het uitersten te plagen en zenuwach
tig spiegelde ik mij alle mogelijke en onmogelijke
spookgestalten voor de oogen.

Zoodra de eerste schemering door de venster
tjes naar binnen drong, sprong ik van mijn stroo
zak en ging een wandeling maken. Het was een
zeldzame lente morgen. De natuur in al hare
grootheid. Nog was de zon niet ten kenne gere
zen, maar een roode schijn was reeds in het
Oosten zichtbaar, terwijl het Westen nog met
donkere nachtwolken was omheeld. Meer en
meer strekte de schemering zich over de landschap
pen uit, en des te meer zij in uitgestrektheid
won, des te helderder scheen ook haar licht te
worden, tot dat de zon, als een gloeiend metaal,
boven de toppen der dennebosschen te voor schijn
kwam, en alle grauwe dampen der aarde deed
verdwijnen. Met de zon scheen ook het geheel vo
gelrijk te ontwaken. Bartelend wipten zij door het
jonge loover en brachten, door vroolijk gezang,
hun groet aan den nieuw geboren dag.

Geruimen tijd stond ik een leeuwewerk na
te storen, die hoog in de lucht zich als een weme
lend stijpe afteekende, en steeds hoger door
kloof hij het luchtruim, toen hij aan mijne oogen
onthouwen was blonk mij het lied nog duidelijk
in de ooren, en wanneer ook dit verstond was,
dacht ik onwillekeurig aan de woorden van Con
science "Hij is ten hemel weergekeerd."

Met geskept door 't aanschouwen van het
schoone, waren de donkere schimmen mij uit de
gedachten gewichen en ik had het vertrouwen
in de toekomst weergevonden.

Onderwijl was de tijd verlopen en er was meer
beweging in het kamp gekomen, vele geïnterme
den wandelden rond de draadsversperring,
hunne blikken naar den buitenkant van het
kamp dwalend, zij gelijken wel de zelfde be
ling te hebben, als het vinkje dat in een kooi op
gesloten, en tegen den wand die barst open
gen is. De arme vogel springt tegen de staafjes
van zijne gevangenis als of hij deze wilt verbre
ken om de verloren vrijheid te herkrigen.

Op eens werd ik uit mijne mymeringen getrok
ken door klarenen. Het was koffie tijd, ik heerde
naar mijn loods weder geheel gesterkt en hiet die
hoop de volgende lente te mogen doorbrengen in
het Land van Waas, omringd van bloedverwanten
ten en vrienden.

J. Aendenboom

LOOPT NIET BARREVOETS

De zoete lente heeft hare eerste drasse dij
rige dagen achter den rug, en biedt ons thans haar
heerlykste aangename zonneweer. De winterklee
deren wegen van lieverlede te zwaar, en ook de tijd
om barrevoets loopen is daar.

Gaan wij op wandeling de velden in, wij zien
het hevelingsvermaak onzer kinderjaren; de
jonge speelsche schaar loopt, springt en stoet op de
bloote voeten in het warme zand of malsche gras
der groen geworden beemden. Het is der kinderen
grootste vermaak, en in weerwil ons de moeder
raad dikwijls toeklonk dat dergelyk gebruik gewo
naaisch en tegen de bescheefheid is, herinnert zich me

nigem wel meermaals een in den wind slagen
van dat kinderverbod. Maar personen van jaren
en begrip besoffen dat barrevoets loopen te eenem
male strijdt tegen de regelen der welvoegelijk
heid, en zoo ook onder soldaten ziet men dan
ook zelden personen die daarover niet eensden
kend zijn.

Nochtans doen zich nog gevallen voor die ge
tuigen dat men de hachelijkheid daarvan nog
te weinig inziet. Hoewel immers zouden zich
niet veilig genoeg wanen in hunne rustige loods,
om zonder schoeisel eenige stappen te doen, bui
ten het hun voorbehouden enge slaappleatsje
op den thans reingedroogden en steeds geveegden
plankenvloer?

Echter is daar steeds gevaar aan, en dat vooral
's avonds. De manschappen lagen allen te rus
en velen ook wel ingedut. Yan kwam binnengeb
oft, hij was bij zijne vrienden buren geweest. Voor
aleer zich ter legerstede te begeven, was hij nog
inderhaast 't voornaamste van mijn gechochte
dagblad verslinden, welke ik hem te zijn ver
zoek aantongde. Neels uitgekleed, zijn voeten
ontspannen uit zijne schoenen en kousen drong
hij naar den in den hoek aangelaten elektriek.

'k Verstond iets van zijne keuzing over het verliagen
der briefwisseling in den laatsten tijd tusschen
front en alle andere bestelling punten. Dat te
zen richtte hem wederom de gedachten aan
den brief dien hij met troelating voor België had
geschreven; waar hij al zijn kennis en wetenschap
had voor bijeenzetting en tot zijn grootste spijt
niet zijne bestemming had bereikt. "t Is jam
mer" sprak hij "zoo 'n brief van schoonheid had
mijne vrouw nog nooit te zien ghegeen een jaar ge
leden dat ik haar had kunnen schrijven, de vrucht
en van een gansche dag studie en hoofdbreking.

't Is toch aardig, niet knugge komen, nog minder
besteld waar mogen die verzeld zijn, hebt ge
den wien ook nog niet teruggekegen? "t Raad
de hem tot stilte over de lang geschreven en verge
ken brieven, en mielk hem opmerkzaam dat hij de
mannen stoorde in hunne rust. Hij zweeg dan
en gluurde voort over zijn nieuwblad.....

Op eens een kreel, een luid noodkreet slaakte
hij, en viel op eene naaststaande tafel. Daar ee
ne plotselinge verblijving aangegepen, sprong
ik naar hem toe, en zijl ik schrikkend waagde
- wat scheelt er? - vees hij naar eene bloedige
wonde in een zijner tenen. Terstond ging ik zien
naar de plaats des onkils, en bemerkte niets dan
een eng holletje in ene der planken doch ik be
greep alras hoe het onderling voorval zich had
voorgedaan. Na hem verklaard te hebben dat hij
eenen beet had bekoren, sprak hij ietwat be
daard "tusschen beken lippen is vast plaats voor
een ongeluk.

Esopt dan nootbarrevoets want wie zijn
bijllen brandt moet de blazen zitten

K. D. G.

BRIEVEN A MARYLLIS:

1) Zoo even was daar voggetruige van...
van... ja het waren schouwspel; maar ik
mag toch niet reggereen raandoenlijk, indruk

weldend schouwspel want ik zou liegen, ik heb
immers geen enkele aandoening gehad, niets
gevoeld.... Om te reggen een brandend schouw
spel, dat gaat ook niet; nu kom ik heb het toch
zien branden... of beter zien rooken. Maar
waar het rookt is er vuur... Het rookte dus
er was vuur en het brandde. Het was op de hei
de... De magere hantsprieteljes die te bedek
ken en nu onder de nog flauwe doch weldoen
de lentesonnestralen stil aan begonnen te groe
nen. hantsprieteljes die de heide bedekken en nu on
der de nog flauwe doch weldoende lentesonnestra
len stil aan begonnen te groenen; die nietige hout
sprieteljes, hadden nu zijn er in gekregen te gaan
branden. Waarom? Dat is een andere vraag. Laat
mij veronderstellen dat ze het leven moe waren, dat
die onophoudende slaggegen en gierende windvla
gen ze hopeloos hadden gemaakt en dan verko
zen te branden te sterven dan nog langer het
sieraad te zijn van eene koude heide, gansche da
genbloot gesteld aan dat duivelsch zonne. Dat
is wanhoop. En wie weet wat ik doen zou, moest
Ge mij antwoorden zijn. Misschien zou ik ook maar
lieft branden. Zoo ver is het toch Goddank nog
niet hoop ik.... Nu, het rookte dus op de heide.
De geïntermeerden waren saamgedrongen achter
de prikkeldraadsversperring, ten einde dat aller
nieuwste voorval goed te zien.... Er was gevoel ge
chreuw, gestoei... Full speed werden eenige aardwer
kers uit het kamp gemobiliseerd en daar trokken
ze op met de spade op den schouder an den brand
te blusschen... Ge lacht, Amaryllis, omdat ik in
plaats van brandspuiten van spaden spreek om
een brand te blusschen... En nochtans is 't zoo die
mannen hebben met overvloed van grassoden den
brand gestikt.... Meer gebeurde er niet. Misschien
wenschen sommige geïntermeerden dat binnenkort
het zelfde voorval plaats grijpe, dat is immers iets
ongewoons, iets nieuws in den tragg, sleepdangang
der voortkruipende dagen.

2. - Nu beste Amaryllis, hebt Gij het druk met
uwe bezigheden, politieke bezigheden meen ik niet?
En ik die verleden week in mijn laatste brief nog
al vroeg: Misschien zit Ge nu aan 't pianospelen?
Het wordt me wel duidelijk waarom Ge mij bijna
nooit meer schrijft. Hoe kinderlyk naïef van me,
al die andere veronderstellingen. Zult Ge het vol
houden met uwe navorschingen.... Miss Suffra
gette... Ik moet er om lachen.... maar welbeschouwd
dat is nog zoo betachelijk met.... Eklendige invloed
van vooruitstrevende Engelsche vrouwen. Suffra
gette, maakt Ge veel vorderingen zeg? Voorstand
ster van de vrouwenrechten.... Weet Ge wel, liepste,
dat dit een dreigend gevaar wordt voor onze lief
de.....

Beste Amaryllis, laat mij het u zeggen, in
volle rechtzinnigheid, hand op 't hart: de eerste
mistap - ik veronderstel dat het de eerste is - door
u begaan is een heele zware. Mag ik u een raad
geven? steek die muizenissen uit uw hoofd.... Blyf
de jonge gezonde, frissche deern met den glimlach
op de lippen, blyf de opgewekte juffer vol levenslust,
en laat de sombere wolken van geleedheid en po
litiekery tot u niet naderen, opdat ze groeven gra
ven in uw heilig wezen. Maar wilt Ge heen? Nog
enkele stappen en Gij zijt mannenhaatster, en wat
moet er dan in 's hemels naam van my geworden.

Ik heb op we! eens deze noodlottige gevolgen over-
 gen? Zult Ge me dan zoo maar afschepens? Dit is
 zeker wel het ergste wat me overkomen kan. Maar
 neem dat alles nog goed uitvalt, dat Ge ik aan dat
 laatste allerweeslijkste nog kunt onttrekken, en
 dat wij... gelijk ik het verkoop-trouwen. Een-
 vondige wewonderstelling weet Ge, ik beweer niets
 Welke man denk eens na, zou het kunnen voll-
 houden bij een vrouw, die gansche dagen met een
 ruur gezicht rond loopt, al knoteren over vrou-
 wen stemmen en wat nog al? een gemalin, die
 als, het jongste kind in zijn wieg ligt te huilen, het
 wil paaien met een lang pleidooi over vrouwen-
 rechten, of wel dergelijke bezigheden eenvoudige weg
 aan den man overlaat. Dat ware immers on-
 uitstaanbaar, vindt Ge 't ook niet? In zulke
 gezinnen is 't natuurlijk: Waarwel familiege-
 luk

Om verdere ongelukken te bezwaren, laat
 me beste Amaryllis, een enkele wensch uitdruk-
 ken: Laat de politiekery varen, kom, zie er van
 af voor uw en voor mijn geluk zeg, wilt Ge dat
 boven aan uwen dol verhefden

VARKENS ALS TREKDIEREN

Meer dan eens ontmoetten we in artikelen
 over de leeraamheid der dieren, de verzekering dat
 voorbeelden waren van varkens, welke zich als
 trekdieren zeer goed lieten bezigen

Wie het altijd buid vormakelijk, schoonafsel wel
 eens heeft gade gelagen van een varken dat naar
 een bepaald punt voortgedreven werd zal tegen
 over de bruikbaarheid dezer beesten voor een wagen
 te ietwat sceptisch gestemd blijven.

Zoch heeft hij daarin angelijk, als ten minste het
 volgen knipsel uit de Norfolk Chronicle van 2^{den}
 Maart l.l. gekopit mag worden.

Een boortje uit de buurt van St Albans, als
 een ronderling bekende staande, kwam l.l. za-
 terdag St Albans binnengereden op een karretje
 dat door vier gepote varkens werd voortgetrokken.
 In een flinken draaf deed hij zijn intocht, toegespuist
 door honderden menschen, die van alle kanten te
 hoop liepen om getruge te zijn van dit vreemde
 feit. Na einige minuten om het marktplein te zijn
 heengereden, sprande hij uit in Woolpack yard en
 stelde daar zijn trekdierjes, welke op een twig vol
 boonenewerren onthielden. Na een paar uren, waarin
 hij zijn marktdierjes al naar gewoonte afdeed wer-
 den de varkens weer aangespannen en reed de boer
 huiswaarts, tot aan de poort uitgeleide gedaam-
 door de cheers ener geestdriftige menigte. Deze
 man is pas zes maanden geleden met de afschik-
 king zijner varkens begaamen en het is werkelijk
 een wonder tot welk een machtheid in het ting hij
 de leersame dieren wist op te voeden.

Op staanden voet werd hem door een heer £ 50
 voor het span geboden, doch verontwaardigd
 wees onze ronderling het aanbod van de hand

AAN DE ZUIDPOOL

Van de pas ontdekte zuidpool zei een opmeer-
 heer, komt zuiderwind met voor, want die zou
 niet weten uit welken hoek hij waaien moest
 Een kompas kan men er ook missen, want
 welke richting men er ook inslaat, de koers gaat
 steeds naar het noorden.

VOORLOOPIG BERICHT

Op de tentoonstelling te Eindhoven is in de
 drie afgelopen dagen voor ruims negen honderd
 gulden verkocht. De niet verkochte voorwerpen
 gaan op 4^{den} Mei door naar Hinterswijk alwaar
 zij van 5 tot 8 Mei ook te verkoof: tentoongesteld
 worden.

De dan nog overblijvende voorwerpen zul-
 den zonder tegenbericht van de eigenaren ge-
 zonden worden naar de Engelsche stad Cardiff
 voor een verkoop-tentoonstelling die aldaar
 eind dezer maand plaats vindt.

Voor teruggave der voorwerpen of betaling
 hunner waarde wordt gegarandeerd.

Eigenaren die berwaar hebben hunne voor-
 werpen er heen te laten gaan, kunnen dit in de
 bibliotheek melden alwaar tevens tot 10 Mei nog
 voorwerpen voor Cardiff bestemd kunnen af-
 gegeven worden

K.S.

GESPREKEN MET DEN DWAZEN JONGELING

Hij lachte luid! Een goede gerondschap-
 terende lach die klonk in de stille leege barak.

De mannen waren gaan wandelen, en nu zat
 hij alleen. Hij werkte maar toen hij me zag
 binnenkomen wierp hij zijn pen met de punt
 in de withouten tafel zoodat ze heen en weer
 bleef wiegelen sloeg de handen in een en op een
 "Belegroaf" wyrend, riep hij:

"Verdun, Verdun!" Wat een pracht van geest-
 drift en vroolijk sterven voor een gedacht! Hou-
 den, niet omdat de val der vesting het gevaar
 voor 't land zou vergrooten, omdat het wellicht
 het verlies zou zijn van alle hoop op de einds-
 verwinning, maar houden en sterven, om zich
 zelf de pracht te gunnen van weer stand "à outan-
 ce" van weerstaan, kost wat kost, voor de glorie,
 pour le panache. Die Franschen zijn bewonderens
 waardig. Zij vallen, en in hun bekend oog
 zien ze de toekomst; hun ziel voelt heel, de natie
 met haar sneevoelen. En toch nooit werden ver-
 woedender stormen tegen een vesting ontkelend
 en nooit wisten menschen beter waarom ze
 strijden. Aan den eenen kant veroveren om
 poeder in de oogen van de belastingshuldigen
 te werpen; bloed vergieten om menschen die het
 loek niet willen ge loovien te overtuigen dat de
 vrucht nog even ongecept is, heele bataljons en
 regimenten in 't vuur gooien zonder naar de
 stemmen te luisteren der miljoenen die weemen
 om den vader, het oog enkel gericht op dat een-
 punt dat steeds, meer ongenaakbaar wordt naar
 gelang de beken en slooten zich vullen met bloed;
 en aan den anderen kant, strijden omdat men
 zegt: Verdun mag niet vallen; het mag niet
 omdat wij moeten tonen dat wij houden kun-
 nen wanneer we 't willen, omdat we 't wil-
 len.

Dat is prachtig, dat is magnifiek, dat is de
 glorie! En daarmede zal de overwinning ko-
 men! Nu raaien ze 't graan der rijke oogsten
 die de late zomer zal zien rijpen. Uit het roode

bloed zal de zege geboren worden, licht-zoo,
 en ze zal groeien tot een schoone vrouw die
 krachtig leven ^{geeft} voor vele komende geslachten.

AV

WANDELEN Om er eens uit te zijn, alleen met
 zijn gedachten te verwylen, nieuwe indrukken
 en denkbeelden op te doen, tegelijk het open oog
 gericht te houden op de natuur rondom, of het
 een wisselend landschap is, of een hemel vol
 kleurrijke wolkenstoeten, en intusschen de op-
 wekkende gezonde beweging van de twee beenen
 die elkaar met hun gelijkmatigen vluggen
 stap afwisselen, - dat is het genot van te wan-
 delen - maar zonder muziek.

KADETJE-SLAAN. Toevallig hoorde ik hier die
 uitdrukking. Wat beduidt men daar mee? In
 enkele regelen zal ik trachten het u aan 't ver-
 stand te brengen.

Op de onderwetsche vlaamsche boerenkermis-
 sen, byzonder in zuid vlaanderen en Eindhoven
 doch ook hier in Holland blijft het koekslaan
 nog altijd een der geliefte vermaken. De brute
 kracht, welke een taaien peperkoek met enkele
 knuppelslagen kan halveeren, viert er zijn trium-
 phen, de koek zelf is de buit, en menige boeren-
 maag schijnt van koeketen naast verzadigd te
 worden.

Het beste dat we in die vermaken, overblyfse-
 len van barbaarsche tijden, kunnen zien, is de
 speelsche inting van krachtige peersche rasmen-
 schen

De tyden die een Simson, een Roland of Eie-
 derick, als helden eerten om hun ontzaglyke
 lichaamskracht liggen verre achter ons; wilde
 dreien of draken zijn er niet meer te berechten
 en de behoefte van den onbeschaafden, krachi-
 mensch om zich als held te toonen moge zich
 het boksen of ringby toegewend hebben, ten platter-
 lande raakt zij aangeweren op de koek taaktafel
 of op een kop van jut.

Enfin 't is daar kermis, en, pourvu qu'on s'amuse.

Doch wat egerlykheit is nog dan 't koekslaan
 By ons is 't kadetje-slaan nu nog in sommige
 veluwsche dorpen in gebruik. Bij gebruik aan pe-
 perkoek behelpen de boerenknechts er zich met
 kadettes (kleine witte broodjes) die ze met de dwars-
 gehouden vlakke hand doorslaan 't zelaag is de
 prijs der broodjes, men eet ze wel eens na den
 wedstrijd op, als de brokken niet te vuil zijn ge-
 worden onder hun kniiten.

W'e willen hopen dat we hier geschiedemisschrij-
 ven, en dat thans, in deze zure tijden, nergens
 meer braad zoo wraakroepend verkwist en in het
 slyk getreden wordt.

Rusticus.

— GEDACHTEN —

Den ganschen eerts des leven moeten de
 meeste menschen eerst voelen, voordat zij er
 een begrip van hebben, wat leven is.

Het latig slot der menschenkennis moest
 zelfkennis zijn; het is veelal eigendruk en
 partijdige zelf verheffing, - men wenst niet
 gaarne te verliezen bij de vergelyking, maar iets
 en veel te winnen.

DE HOOGSTE BOOMEN DER WERELD

Xelen denken dat de hoogste boomen in Californie groeien, de z. g. sequoia's of reuzendenen van 100 meters hoogte. Ze worden echter in afmetingen verre overtroffen door de Australische Eucalyptus die aanmerkelijk langer dan een hectometer worden kan.

De Eucalyptus amygdalyna wordt zelfs tot 140 meters hoog, bij een stamomtrek van 60 meters. De stammen dezer boomen zijn bij hun wortelgestel te hard en te knoestig om bij den grond geveld te kunnen worden, waarom ze doorgezaagd worden op 4 of 5 meters boven den grond, nadat een stellage om den voet aangebracht is. Hoewel het hout der Eucalyptussen voor meubelwerk wel geschikt is, zijn de groote bezwaren aan selven, en vervoer verbanden tot nog toe de oorzaak dat de handel zich zeer weinig op dit hout geworpen heeft.

Een bosch van deze reuzen biedt een alles behalve mooi aanzicht; de wanstaltige kolossen met hun ruigen bast moeten beslist leelijk zijn, ofschoon ze door hunne afmetingen nog altijd indrukwekkend zijn.

Rusticus

Deensche Boekensprekwoorden

Met de oogen vanden Meester schiet het werk beter op dan met bei zijn handen

Hie dicht bij de zon ploegt, oogst dicht bij den grond (d. w. z. v. driep ploegen geeft schralen oogst)

Onze lieve Heer, en den akker, kan men gerust veel leenen want zij betalen hoogen interest.

De bestemest zit aan de schoenzolen van den boer zelf

Een boer moet een leeuwenrik nooit te veel nest ruimt overlaten.

Goede wetten die slecht nageleefd worden, gelijken aan goede melkkocien die den vollen emmer omschoppen.

Zwarte en belijfe koeien geven ook witte melk.

Ergen rouw en gehuurde paarden hebben veel te lijden.

Geluk en gras, wassen even ras.

LIEDERAVOND

Op Woensdag 26 April richtte de Studiekring een Liederavond in, die met een buitengewoon succes bekoond werd.

Het programma was juist samengesteld. De vrienden Casteels, Brugdonchoe en Verbist droegen afwisselend de mooiste volksliedjes en alleenspraken voor. F. Rillaerts behuam ook veel bijval met het stuk "Na den Slag" een roerende episode uit den oorlog met een werkelijken kinstrein door den geïnterneerden dichter F. Ariens gemaakt. Een groot aantal Belgische officieren luisterden de vergadering door hunne tegenwoordigheid op. De heeren Kapitein-commandant van Seghbroeck en Lieutenant Beyens deden een wel begrepen toespraak door de aanhoorders met geestdriftig handgeklap begroet.

Kortom de Studiekring bezorgde ons een prachtige avond, dien wij hopen nog menigmaal te zien herhalen gedurende onze intermeuring.

VLAAMSCH TOONEEL

Eene overprachtige vertoening van "Mettige Janus", volksdrama in 6 bedrijven van Spree is door ons Tooneel op Ponderdag 27 April voor de geïnterneerden gegeven. De onderneming was gewaagd maar de nitslag buiten verwachting wel.

De rolverdeling was aan ook wondervoed gekozen. De hoofdrollen waren toewertrouwd ge worden aan de vriend E. de Mul in Janus, E. Samwaert in Willem de Bruyn (de Rooie), F. Rillaerts in Henri Morel, A. Van Baelen in moeder Grietje en A. Xeroeche in Lena De Zwart. Ze leverden uitmuntend werk, en werden juist ter zijde gestaan door K. Rock als Jan Jansen, E. Casteels als Ghuys Blom, E. De Schepper als Marië Willemden, A. van Hove als Gerit, R. Severinus als Mina, E. Renders als Tijn, G. Mommens en E. Jansen als Klaas en Gerrit als matrozen.

In de tweede afdeeling ragen we daareboven nog R. Severinus in den hoofdrol van Helena De Zwart dochter van Lena, F. Casteels als Frito Delambert, A. Verbist in Van de Berff, gepensionneerd majoor, E. Jansen als Verbrugge, die allen thienen geluk gewenochte worden voor hun overschoon spel.

A. Xeroeche als Mevr. Delambert en A. Van Baelen als Sophie vertolkten even eens prachtig hunne rollen, terwijl A. Dalled en G. Mommens heel gelukte dienst knechten daarstelden.

Nog een woord van dank moeten we toetsen aan makker A. Spitsaert voor de flink geborstelde schermen die heel veel tot het succes van het stuk hebben bijgedragen. Moge het Vlaamsch Tooneel, zoo voortwerken, dat is onze innigste wensch!

John

VLAAMSCH TOONEEL

In de jongste zitting hield de heer K. Quintens, voorzitter eene lezing van "Gaaf en gerond", een der kenigste, artistiek - paedagogische opstellen uit den bundel voordrachten van den fynvoelden Vlaaming Hugo Verriest.

In "Gaaf en gerond" wordt de geestelijke wond van ons volk blootgelegd; de oorzaak onzer verstandelijke armoede: de onoverschuydbare kloof tusschen ontwikkelde en niet ontwikkelde en tevens de noodlotige wanomaak een gevolg kortzichtigheid van velen onzer. Jeder aanwezige scheen de beroukene gedachten van onzen Heer Vlaamschen kenoebaar te begrijpen, en de heer Quintens werd dankbaar toegespruit.

Daarna vergastte onze gewaardeerde pianist K. Allaert ons op enkele kunstig uitgevoerde klavierstukken, o. a. de bekende Cavalleria Rusticana (Mascagni) en Ave Maria (Santini).

De volgende sprekers worden ingenomen door den heer De Laetjend met eene voordracht over "Bons humde".

ALLE BELGEN KOMEN IN DE

- CAFE BELGE -

UTRECHTSCH STRAAT 32 AMERSFOORT

DRANKEN-BEEFSTEACK-OMELTTE-FRITES-ENZ

BESTE CONSOMMATIES

DE EENIGE
BELGISCHE BAKKERIJ

OP VISCHMARKT N° 11
(O. L. V. PLEIN)

SPECIALITEIT VAN BELGISCH
BROOD AAN 21 CENT DE KILOGR.

H. BEURSKENS

UTRECHTSCH STRAAT, 12
AMERSFOORT TELEF. 244

HOEDEN EN PETTEN - HEMDEN - BOORDJES IN LIJN
WAAD, IN PAPIER EN IN GUMMI - MANCHETTEN -
DASSEN - BRETELLEN - HANDSCHOENEN - KOUSEN
FLANELLEN - TRUIEN, ENZ - ENZ -

LUXE BROOD EN BANKETBAKKERIJ

= DE GULDEN KORENAAR =
ALLERHANDE SOORTEN BELGISCH BROOD
EN GEBAK

AANBEVELEND
H. KONING EN ZONEN

ARNHEMSE STRAAT 24 || BELGISCH
TEL: 91 AMERSFOORT. || PERSONEEL

.. **B. NIEWEG** ..

FOTOGRAFISCH ATELIER

LIJSTEN - KUNST, HANDEL EN VERDER

ALLE SOORTEN

MUZIEK INSTRUMENTEN

LANGE BEEK STRAAT 2-4

RUIME SORTERING FOTOARTIKELN

**CAFE BILLARD
DER BELGEN**

S'ANDRIES STRAAT 26

TEGENOVER HET S'ELISABETH ZIEKEN HUIS

EXPLOITANTE Mad VANDAMME

EERSTE KWALITEIT CONSUMPTIE

ZEG HET VOORT

FOTOGRAFIE B. J. SERRE

OPERATEUR VAN HET HUIS
BUYLE VAN BRUSSEL

VERSCHILLENDE KUNSTWERKEN
GEÏNTERNEERD BELGISCH PERSONEEL

KAMP] en UTRECHTSCH WEG, 48 TE
AMERSFOORT

MATIGE PRIJZEN - VERZORGD WERK

LANDBOUWERS

DENK ER AAN NA DEN OORLOG DAT DE DRAI-

NEERBUJZEN VAN DE TUILERIES D'HAVINNES

BIJ DOORNIK, DE BESTE ZIJN

VRAAG ZE BIJ ALLE ERNSTIGE HANDELAARS

OF BIJ GEBREK HIERAAN, AAN DEN ALGEM.

VERTEGENWOORDIGER VOOR BELGIË EN HOLLAND
R. STEYAERT BOGAERD STRAAT TE
THOUROUT (W. V. L.)

HORLOGERIE

J. SPEULSTRA

KAMP STRAAT 13

ATELIER VOOR REPARATIE

GOEDE EN ZORGVULDIGE BEHANDELING

UWER HORLOGES

SIGAREN MAGAZIJN

DE NIJVERHEID

KROMME STRAAT 5 AMERSFOORT

TABAK-SIGAREN-GIGARETTE PAPIER GOUDRON

SIGARETTE N° 11 IN ALLE SOORTEN VAN BELGIË FABRICANT

AANBEVELEND

TH. P. A. KLAASSEN

GL. DANSMEESTER - EN

DRUKKERIJ: DE KAMPBODE.